

ככה אי-אפשר יותר !!!

בכנס אנשי רוח ומעש בקיבוץ ותיק ומשגשג הוחלט:

ככה אי-אפשר יותר

ככה
אי-אפשר יותר

מטעם המערך גמסר, כי "טוב וחשוב שאנשים קמים ומרגישים ש"ככה אי-אפשר יותר" וטוב וחשוב יותר יהיה אם יפעלו במיסגרת המפלגה בכיוון הזה." מן הליכוד נאמר כי "אנחנו הם אלה האומרים כבר עשרות שנים ש"ככה אי-אפשר יותר, וטוב יעשו המתכנסים אם יצטרפו אלינו כי מבקנו".

גם המפד"ל, הליברלים העצמאיים, מוקד, מפ"ם, ייגאל ידין, חיים יבין, שולמית אלוני, לובה אליאב, אריק שרון, גושי

אמונים ומעריבי הביעו דעות דומות, וקרי או למשתתפי כנס-המחאה בקיבוץ להצטרף (המשך בשבוע הבא)

וגנב המופעלים — הקיבוציים, הממשל-תיים, הכלכליים, התרבותיים, הפרטיים, האירגוניים, התעשייתיים, ההסתדרותיים וכו' — שמשותפי הכנס הקימו ושראשם הם עומדים.

עוד נודע לכתבנו, כי בכונת המתכנסים להמשיך ולהפגש, ויש אשר תבעו להקים לאלתר תנועת-מחאה עממית. שתאחד את כל אלה המרגישים ש"ככה אי-אפשר יותר".

כתבנו לענייני מפלגות מוסר, כי כל המפלגות קידמו בברכה את הכנס והביעו שימחה על ההחלטה שנתקבלה.

ראיון השבוע:

ככה אי-אפשר יותר

שוב מכל — בסופו של דבר הרי רק מי שנמצא בעמדת-כוח הוא זה בעל היכולת לשנות.

ש: ואתה מתכוון לשנות?
ת: (מחייך) נו, ומה אתה חושב?!
הרי אמרתי ש"ככה אי-אפשר יותר".
ש: ואם לא תצליח לשנות?
ת: (שקט) אני אמשך בכל עת להיג אבק על דיעותי ועל הגשמת רעיונותי, בדיוק כשם שנאבקתי עד עתה. ואני אמי שיד תמיד לנסות לשכנע את חברי ואת כל מי שאפשר לשכנע ש"ככה אי-אפשר יותר ואני בהחלט מאמין שבסופו של (המשך בשבוע הבא)

רוב הציבור:

ככה אי-אפשר יותר

76 אחוזים מכלל אזרחי ישראל סבורים כי "ככה אי-אפשר יותר". זאת הענה סקר דעת-קהל שנערך בקרב מידגם מייצג של האוכלוסייה היהודית הבוגרת.

עוד מגלה הסקר, כי 12 אחוזים מרגישים כי "ככה אפשר עוד ועוד", 5 אחוזים חשים כי "ככה אי-אפשר יותר בשום פנים ואופן", 3.5 אחוזים מאמינים כי "ככה וככה אי-אפשר", אחוז אחד חושב כי "אפשר גם ככה וגם ככה" ואילו לגותרים לא היתה (המשך בשבוע הבא)

ש: אדם שהיה כל השנים, וגם היום, חלק מהמימסד, אומר ש"ככה אי-אפשר יותר"?
ת: (נינוח) אני חושב שחגיגה שבאה לידי ביטוי בשאלתך היא גישה ילדותית. קודם כל, אינני מבין מדוע איש שהוא חלק מהמימסד, כמו שאתה קורא לזה, אסור לו שיהיו לו דיעות משלו. שנית, זה שאתה עומד בראש מיפעל כלשהו אין זה חייב לומר שאתה מרוצה מאותו מיפעל. ושלישית, וזה אולי החי-

בכנס מחאה של אנשי רוח ומעש, שנערך השבוע באחד הקיבוצים המבוססים בעמק יזרעאל, ושנועד לדון בבעיות השעה הבוערות, החליטו פה-אחד וללא כל הסתייגויות ש"ככה אי-אפשר יותר".

בכנס-המחאה השתתפו מקימי הקיבוץ וותיקיו, פעילים בתנועת-העבודה, מושבי גיקים מבוססים, פלמ"חניקים לשעבר, עסי קני הסתדרות, פרופסורים ואקדמאים. מזי כידות אגודת-הסופרים, שגרירים, מני כ"לים, נספחי-תרבות, פקידים בכירים מני הליימפלים, טייסים וקברניטים, שרים, עורכי-דין מצליחים, אלופים במילואים וזי אחרים.

גמסר כי הכנס נערך בחדר-האוכל היר מרווח של הקיבוץ המשגשג, וכי המשתתפים נהנו מארוחות דשנות ומאווירה תרבותית ונעימה בחיק הטבע. הכנס ננעל בקומיץ חגיגי על הדשא, ובו הפליאו משתתפי כנס-המחאה בשירה בציבור, לכתבנו נודע, כי בכנס הושמעו מפי המשתתפים דברים קשים ביותר נגד המצב

מאמר פובליציסטי

אין ספק כי ישראל ניצבת בשעה זו בפני פרשת-דרכים, אולי החשובה ביותר בתולדותיה. חובה עלינו, כולנו כאיש אחד, להחליט הלכאן או לכאן; שכן דבר אחד ברור מעל לכל ספק ומעבר לכל חילוקי-דעות — ככה אי-אפשר יותר.

המצב המדיני קשה, המצב הכלכלי חמור, המצב הביטחוני רופף, המוראל ירוד. אין מנוס מן המסקנה המתבקשת כמו מאלה — ככה אי-אפשר יותר.

שהרי אם ככה עשוינו וככה האמנו וככה הלכנו וככה ביצענו וככה הגענו לאן ולמה שחגענו — הרי ש"ככה אי-אפשר יותר".

נאמר לעצמנו במלוא הכנות, במלוא האחריות, במלוא גילוי-הלב — ככה היה, אך ככה לא יהיה. ככה אפשר היה פעם, ככה אי-אפשר יותר.

פרשת-הדרכים הזאת, הקשה, בנפשנו היא, בנפש העם כולה. עד היום היינו כולנו ככה, חנמשיך ככה גם מחר! ה"אפשר ככה" והתשובה היא — לא. ככה (המשך בשבוע הבא)

משתתפי רב-השיח המיוחד:

ככה אי-אפשר יותר

צביקה: בזמן האחרון אני שומע בכל מקום כמעט, את הטענה הקשה ש"ככה אי-אפשר יותר" ואני רוצה לשמוע מה דעתכם על זה?

איציק: אני רוצה להגיד שאני בהחלט מסכים עם הקביעה הזאת. אני יודע שהיא חריפה, אבל אין מה לעשות — זה ככה, ככה באמת אי-אפשר יותר.

יגאל: אם לחדד את הנושא, אני חושב שדווקא טוב שהטענות הללו מושמעות בחריפות כזאת ואולי אפילו בכאב. כי אני בהחלט מאמין שחריפות וכאב בעוצמה כזאת, אולי הם יגרמו לשינוי, אולי זה יזין משהו...

אריק: מה שמעניין במיוחד זה שהטענה הזאת אינה נחלתם של בודדים או של מיגזרים מסויימים באוכלוסייה — כולם מרגישים כך.

יגאל: גם אנחנו. אריק: בהחלט גם אנחנו, וזה טוב שזה כך. כי כמו שיגאל אמר, אולי זאת התחלת התנופה הגדולה לשינוי שכולם כל כך מייחלים לו.

צביקה: וזה טוב שזה כך, שקיים הייחול הזה, כי גם אני חייב להסכים — ככה אי-אפשר יותר.

איציק: בהחלט בלתי-אפשרי. יגאל: ולא יעזור כלום, מכל זווית שתסתכל על זה — אתה מגיע תמיד לאותה מסקנה עצובה. אריק: עצובה מחד, אך מעודדת מאד (המשך בשבוע הבא)